

Zienswijzennota

Ontwerpbestemmingsplan Ondergrondse Hoogspanningsverbinding Landelijk Gebied Koggenland

1. Pelgrum Rentmeesters, postbus 49, 7250 AA Vorden, namens:

- dhr. A.J.M. Knijn en mw. L.C. van der Roest, Noorddijkerweg 59, 1645 VD Ursem
- dhr. J.A.G. Stam, Noorddijkerweg 90, 1645 VH Ursem
- dhr. W. Staal, Bobeldijk 103, 1647 CL Berkhout
- dhr. R.Th.N. Roskam, Noorddijkerweg 65, 1645 VD Ursem
- dhr. P.N.J. Dol, Noorddijkerweg 29, 1645 VC Ursem

	SAMENVATTING ZIENSWIJZE	REACTIE GEMEENTE
		ALGEMEEN
		Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de gemeenteraad de beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die hij uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Ingevolge artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. Meer concreet: “Een goede ruimtelijke ontwikkeling verlangt telkens alle in het geding zijnde belangen met een ruimtelijke dimensie afweegt en de besluitvorming over het ruimtegebruik zo inricht dat dit leidt tot een goede ruimtelijke en maatschappelijke ordening.”¹ Daarnaast geldt als hoofdlijn dat de gemeente langs de publiekrechtelijke weg (het bestemmingsplan) regelt wat zij langs deze weg kan regelen. Voor zover dat niet mogelijk is, kan de gemeente via de privaatrechtelijke weg aanvullende afspraken maken. Wanneer deze aanvullende afspraken noodzakelijk zijn voor de planologische aanvaardbaarheid van het bestemmingsplan, moet het bestemmingsplan deze afspraken borgen.

¹ *Kamerstukken II* 2002/03, 28 916, nr. 3, p. 9 en 92 (MvT).

		Bij Elektriciteitswet 1998 (E-wet) is TenneT TSO B.V. (hierna: TenneT) aangewezen als de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet. Op grond van artikel 16 E-wet heeft TenneT de wettelijke taak het landelijk hoogspanningsnet in werking te hebben en te onderhouden, de veiligheid en de betrouwbaarheid ervan te waarborgen en te herstellen, te vernieuwen of uit te breiden. Op grond van artikel 10, eerste lid, E-wet ziet deze wettelijke taak ook op netten met een spanningsniveau van 110kV of hoger. Het gaat daarbij om boven- en ondergrondse hoogspanningsverbindingen. TenneT is daarom verantwoordelijk voor een ongestoorde ligging én werking van de ondergrondse 150kV-verbinding (hierna: de verbinding). Om de ongestoorde ligging van de verbinding te kunnen garanderen acht de gemeente het van essentieel belang dat het tracé van de verbinding passend word bestemd en gevrijwaard blijft van (nieuwe) ruimtelijke ontwikkelingen of activiteiten die van negatieve invloed kunnen zijn op de functionaliteit van de verbinding. In dit verband is ook het Koninklijk Besluit van 9 juli 1984 Zuid-Beijerland van belang. Hierin werd beslist dat bij brandstofleidingen én bij ondergrondse- en bovengrondse hoogspanningsverbindingen gewichtige belangen zijn betrokken, zowel uit het oogpunt van energievoorziening als uit een veiligheidsoogpunt. Dergelijke verbindingen dienen, aldus de Kroon, in het bestemmingsplan te worden opgenomen. Deze lijn van de Kroon is volgens de gemeente nog onverminderd van toepassing. Het onderhavige bestemmingsplan is dan ook in procedure gebracht om de verbinding planologisch-juridisch mogelijk te maken en te beschermen en de ligging daarvan daarmee kenbaar te maken voor een ieder gedurende de periode dat TenneT het noodzakelijk acht om de verbinding in het grondgebied van de gemeente in werking te hebben, te onderhouden en de veiligheid en de betrouwbaarheid ervan te waarborgen. Die periode betreft voor de nu te realiseren verbinding een periode van in principe 40 tot 50 jaar.
		ZIENSWIJZE ONDERDEEL
A1	De toelichting van het ontwerpbestemmingsplan is van een latere datum dan de laatste onderhandelingen in het kader van de Belemmeringenwet Privaatrecht. Reclamant stelt dat de onderhandelingen voorafgaande aan het opstellen van de toelichting voorbarig waren.	Er is volgens de gemeente geen rechtsregel die zich ertegen verzet dat het minnelijk overleg over het gedogen van het werk en - indien met dit overleg geen overeenstemming is verkregen - de voorbereiding van het besluit tot oplegging van de gedoogplicht, plaatsvindt voordat het planologische besluit ter realisering waarvan de gedoogplicht is opgelegd rehtens onaantastbaar is geworden, zie in dit verband de uitspraak van de ABRS 30 mei 2012 (201104115/1/R4).

A2	Reclamant stelt middels een aantal argumenten dat niet duidelijk is wie de eigenaar van de verbinding wordt. Alles wijst erop dat Liander de investeerder is en dus ook de juridisch eigenaar wordt van deze verbinding. TenneT is niet meer dan de ‘formele initiatiefnemer’ om te voldoen aan de Elektriciteitswet en om gebruik te kunnen maken van de Belemmeringenwet Privaatrecht.	Voor een reactie op dit onderdeel van de zienswijze wordt allereerst verwezen naar hetgeen onder ‘algemeen’ (derde alinea) is opgemerkt. Reddyn B.V. (hierna: Reddyn) is voor TenneT en Liander de gezamenlijke <i>service provider</i> op het gebied van respectievelijk hoogspanning en complexe middenspanning. In dit samenwerkingsverband bevordert Reddyn de innovatie en kennisontwikkeling op het gebied van hoog- en middenspanning. Daarnaast bereidt Reddyn, namens TenneT, de realisatie van deze verbinding voor door de vergunningen en toestemmingen die benodigd zijn voor de aanleg en het gebruik van de verbinding aan te vragen.
A3	De noodzaak tot realisatie van deze verbinding is in het ontwerpbestemmingsplan niet onderbouwd.	De voorbereidingen voor de aanleg van de verbinding zijn in 2008 gestart vanwege een toenemende vraag naar energie(transport) in het verzorgingsgebied rond Westwoud. Deze nut en noodzaak is anno 2015 nog steeds actueel en in de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan nader uitgewerkt. In aanvulling op deze toelichting merkt de gemeente ter verduidelijking nog het volgende op. De verbinding is noodzakelijk om ook in de toekomst de leveringszekerheid in de regio te kunnen blijven garanderen. Directe aanleiding voor de verbinding wordt gevormd door de toenemende vraag naar elektriciteitstransport en het overschrijden van het zogenaamde 100 MW-criterium. Beide worden hieronder nader toegelicht. TenneT volgt nauwlettend alle ontwikkelingen op de elektriciteitsmarkt. Dit is nodig om ook in de toekomst te kunnen beschikken over een kwalitatief goed en betrouwbaar hoogspanningsnet. Voor het Nederlandse net vindt officiële verantwoording hierover iedere twee jaar plaats met de indiening van het Kwaliteits- en Capaciteits Document (KCD) bij de Autoriteit Consument en Markt (ACM). In dit plan wordt de wettelijke tijdshorizon van 10 jaar aangehouden. Voor het KCD 2013 van TenneT zijn voor de zichtperiode 2014-2023 door de aangeslotenen prognoses opgegeven omtrent de gewenste leveringen dan wel afnamen. Deze prognoses worden gebruikt om te bepalen of TenneT in staat is de transportbehoefte te faciliteren binnen de gestelde netontwerpcriteria. Voor de bestaande bovengrondse 150 kV-hoogspanningslijn Oterleek - Westwoud is geconcludeerd dat de

		gewenste transporten over deze hoogspanningslijn in de toekomst niet binnen de gesteld netontwerpcriteria zullen kunnen worden gerealiseerd. TenneT kan daardoor niet voldoen aan haar wettelijke taken als landelijk netbeheerder en daarmee aan het garanderen van voldoende leveringszekerheid voor de aangesloten achter het 150 kV-hoogspanningsstation Westwoud. In dit kader is voorts nog van belang dat de huidige bovengrondse 150 kV-hoogspanningslijn een zogenaamde ‘uitloper’ van het net betreft. Het hoogspanningsstation Westwoud is namelijk niet opgenomen in een 150 kV-ringstructuur. De leveringszekerheid in deze uitlopergebieden is hierdoor in beginsel kwetsbaarder dan in gebieden die wel door ringstructuren zijn ontsloten. De belasting achter hoogspanningsstation Westwoud is inmiddels toegenomen tot meer dan 100 MW. Ook als gevolg hiervan is het noodzakelijk dat hoogspanningsstation Westwoud met een extra hoogspanningsverbinding wordt ontsloten. Een nieuwe ondergrondse 150 kV-hoogspanningsverbinding tussen Oterleek en Westwoud is de oplossing voor zowel de extra gevraagde transporten als ook voor de uitloperproblematiek. Deze aanvulling wordt in de toelichting opgenomen. Het is technisch niet mogelijk gebleken de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn uit te breiden met een extra circuit. Dat, tezamen met de beschreven knelpunten, maakt dat de aanleg van een ondergrondse verbinding noodzakelijk is gebleken.
A4	De beleidsuitgangspunten van TenneT maken dat er voor de grondeigenaren en -gebruikers nadelen ontstaan omdat de inhoud van de overeenkomsten gelijke beperkingen voorschrijft als welke thans in de regels bij dit plan horen. De toekomstschadeclausule uit de opstalovereenkomst c.a. is hierdoor een wassen neus.	Zoals reeds onder ‘algemeen’ (eerste alinea) is opgemerkt, dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. De inhoud van privaatrechtelijke overeenkomsten, in dit geval de toekomstclausule, is geen aspect dat ruimtelijke relevantie heeft. Dit komt in deze procedure dan ook niet aan de orde.
A5	Reclamant stelt dat TenneT gelijke uitgangspunten als Liander en Nuon hanteert en dat dit vreemd is, omdat men daarmee voorbij gaat aan de planologische inpassing die nu ter discussie staat. De planologische inpassing zal immers eerst (geheel) uitgewerkt moeten zijn voordat de	Voor een reactie op dit onderdeel van de zienswijze wordt verwezen naar de reactie onder A1.

	definitieve uitwerking van het plan kan plaatsvinden. De werkwijze die TenneT nu hanteert, toont weinig respect voor de wettelijke rechten die burgers, waaronder de grondeigenaren en -gebruikers, in deze planologische procedure hebben. De planologische procedure dient daarom eerst geheel afgerond te zijn, alvorens tot de procedure in de Belemmeringenwet Privaatrecht kan worden overgegaan.	
A6	TenneT wekt de indruk dat eigenaren van de gronden waar de verbinding wordt gelegd geen enkele hinder en beperking ondervinden. Daarnaast prevaleren de veiligheidsvoorschriften boven de inhoud van de opstalovereenkomst c.a. waardoor deze overeenkomst generlei waarde heeft.	In de onderhavige procedure weegt de gemeenteraad onder andere af of de hinder en beperkingen die grondeigenaren en gebruikers ondervinden én een ruimtelijke dimensie hebben, opwegen tegen het belang van een toekomst vaste en robuuste energievoorziening in het verzorgingsgebied rond Westwoud. Daar waar door de aanleg en de ongestoorde ligging van de verbinding hinder optreedt en beperkingen gelden voor grondeigenaren en gebruikers, streeft TenneT ernaar deze hinder en beperkingen zoveel als mogelijk te voorkomen. Mocht desondanks schade optreden dan beperkt TenneT deze schade zoveel als mogelijk door bijvoorbeeld rekening te houden met het huidige gebruik van de gronden. Daarnaast beschikt TenneT over een schaderegeling. Zoals reeds onder ‘algemeen’ (eerste alinea) is opgemerkt, dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. De inhoud van privaatrechtelijke overeenkomsten is geen aspect dat ruimtelijke relevantie heeft. Dit komt in deze procedure dan ook niet aan de orde. Dit geldt eveneens voor de veiligheidsvoorschriften die zijn opgesteld om veilig werken in de nabijheid van de verbinding te garanderen. Voor zover de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan de suggestie wekt dat de veiligheidsvoorschriften wel ruimtelijk relevant zijn, is dit onjuist en zal dit in de toelichting worden aangepast.
A7	De mee te leggen glasvezelkabel wordt voor commerciële doeleinden tegen betaling ter beschikking gesteld aan ‘derden’.	Zoals reeds onder ‘algemeen’ (eerste alinea) is opgemerkt, dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. Bij dit zienswijze-onderdeel over de glasvezelkabel ontbreekt, net zoals bij de veiligheidsvoorschriften, de ruimtelijke relevantie. Dit komt in deze procedure dan ook niet aan de orde. TenneT heeft aangegeven dat de glasvezelverbinding niet gebruikt

		zal worden voor commerciële doeleinden.
A8	Het is reclamant niet duidelijk waarom op de percelen van de in de zienswijze aangehaalde grondeigenaren en -gebruikers de kabel niet aangelegd wordt middels een gestuurde boring en op andere percelen wel.	Zoals reeds onder ‘algemeen’ (eerste alinea) is opgemerkt, dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. De wijze waarop de verbinding wordt aangelegd en in stand gehouden, is geen aspect dat ruimtelijke relevantie heeft. Dit komt in deze procedure dan ook niet aan de orde
A9	De belaste strook moet breder zijn, maar is door TenneT bewust smal gehouden om daarmee kosten te voorkomen die gemaakt zouden moeten worden in de vergoedingsfeer aan degene die hinder en beperkingen ondervinden van de (aanleg van de) kabel. Verder is geen rekening gehouden met de belangrijkste stakeholders, de grondeigenaren als leveranciers van de ruimte.	Voor dit plan is, zoals reeds onder A5 is opgemerkt, bepaald dat de belaste strook, die noodzakelijk is voor het functioneren en beheren van de verbinding, een breedte moet hebben van 3 meter in geval van een open ontgraving. De gronden die daardoor belast zijn met bouw- en gebruiksbeperkingen zijn daarmee voor de grondeigenaren en gebruikers minimaal. Het is juist dat het oprichten van bouwwerken en bepaalde werken en werkzaamheden binnen de belaste strook, zoals deze is opgenomen in het onderhavige bestemmingsplan, in principe niet zijn toegestaan, mits burgemeester en wethouders, met een schriftelijk advies van de leidingbeheerder, een omgevingsvergunning voor de (bouw)activiteit verlenen.
A10	Het 'eigendomsrecht' zoals verankerd in de Grondwet en het Europees Verdrag moet worden gerespecteerd en dit mag alleen bij wijze van hoge uitzondering worden aangetast. Van een dergelijke uitzondering is nu geen sprake.	Zoals reeds onder ‘algemeen’ (eerste alinea) is opgemerkt, dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. De verankering van het eigendomsrecht in de Grondwet en het Europees Verdrag is geen aspect dat ruimtelijke relevantie heeft. Dit komt in deze procedure dan ook niet aan de orde.
A11	Nut en noodzaak zijn niet in voldoende mate onderbouwd in de toelichting.	Voor een reactie op dit onderdeel van de zienswijze wordt korthedshalve verwezen naar de reactie onder algemeen en onder A3.
A12	Het is niet wenselijk dat TenneT in 2014/2015 nog werkt met uitgangspunten uit 2008. Dit vooral omdat nieuwe technieken en werkwijzen de impact voor grondeigenaren en -gebruikers zou kunnen beperken.	Zoals reeds onder ‘algemeen’ (eerste alinea) is opgemerkt, dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. De wijze waarop de verbinding wordt aangelegd en in stand gehouden, is geen aspect dat ruimtelijke relevantie heeft. Dit komt in deze procedure dan ook niet aan de orde.
A13	TenneT is dan ook vanaf de eerste dag in 2008 bij dit project betrokken geweest. De reden waarom nu alsnog gekozen is om het thans door	Om de ongestoorde ligging van de verbinding te kunnen garanderen, acht de gemeente het van essentieel belang dat het tracé van de verbinding passend word bestemd en gevrijwaard blijft van (nieuwe) ruimtelijke

	TenneT gevoerde beleid (de verbinding dient juridisch-planologisch verankerd te zijn) door te voeren in dit project, moet volgens reclamant zijn gelegen in het feit dat TenneT geen 100% medewerking heeft kunnen verkrijgen van de grondeigenaren / -eigenaren.	ontwikkelingen of activiteiten die van negatieve invloed kunnen zijn op de functionaliteit van de verbinding. Het onderhavige bestemmingsplan is dan ook in procedure gebracht om de verbinding juridisch-planologisch mogelijk te maken en te beschermen gedurende de periode dat TenneT het noodzakelijk acht om de verbinding in het grondgebied van de gemeente in werking te hebben, te onderhouden en de veiligheid en de betrouwbaarheid ervan te waarborgen. Het betreft een periode van in principe 40 tot 50 jaar. Zoals reeds aangegeven bij de reactie onder A10 onderzoekt TenneT, alvorens over te gaan tot aanleg, naar een tracé met zo min mogelijk belemmeringen, zodat hinder en beperkingen voor een ieder zoveel als mogelijk worden voorkomen. De gemeente beschouwt het dus vanuit ruimtelijk oogpunt niet als onredelijk dat zoveel als mogelijk aansluiting is gezocht bij het tracé van de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn.
A14	Reclamant voert aan dat in de onderbouwing is opgenomen dat zoveel als mogelijk geprobeerd wordt aan te sluiten bij bestaande lijnvormige infrastructuur zodat daarmee overlast zoveel als mogelijk wordt voorkomen. Geconstateerd wordt dat hiermee helaas niets wordt gedaan.	In 2008 zijn vier verschillende tracéalternatieven afgewogen op basis van criteria die hinder en beperkingen als gevolg van (de aanleg van) de verbinding voor een ieder zoveel als mogelijk voorkomen. Het betroffen de criteria: lengte van het tracé (beperking energieverlies en lagere maatschappelijke kosten), het grondeigendom, de ruimte voor een tweede verbinding, het volgen van bestaande lijnvormige infrastructuur en het draagvlak van de provincie Noord-Holland en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). Onder de bestaande lijnvormige infrastructuur is toentertijd verstaan bestaande wegen en hoogspanningsinfrastructuur. Het tracé dat in onderhavig bestemmingsplan is vastgelegd, volgt het tracé van de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn en daarmee de bestaande lijnvormige infrastructuur. Door de keuze voor dit tracé, overeenkomstig de uitgangspunten die toentertijd zijn gehanteerd en die nu als niet onredelijk worden beschouwd, wordt de ruimte alsook de omgeving in dit geval zo min mogelijk belast.
A15	Door reclamant wordt gesteld dat alleen TenneT voordeel heeft van het bundelen van boven- en ondergrondse verbindingen. Grondeigenaren en -gebruikers ondervinden echter grote nadelen.	Zoals reeds aangegeven bij de reactie onder A10 en A13 onderzoekt TenneT, alvorens over te gaan tot aanleg, naar een tracé met zo min mogelijk belemmeringen, zodat hinder en beperkingen voor een ieder zoveel als mogelijk worden voorkomen.
A16	Onbekend is met wie de vier tracés die zijn beschouwd ooit zijn besproken en bediscussieerd. Graag wordt de oorspronkelijke tracéstudie ontvangen met een afschrift van indieningsdatum.	De oorspronkelijke tracéstudie waar reclamant naar verwijst, heeft ten doel gehad om binnen Liander en later TenneT een keuze te maken over de te verrichten investeringen. Deze studie is niet besproken en gedeeld met andere instanties, zoals de gemeente, voorafgaande aan het verzoek tot herziening van het geldende

	Voorts geeft reclamant aan dat Nederland een speciale wet NIMBY heeft. Dit is volgens reclamant een wet bedoelt voor particulieren (burgers). Het doel van deze wet is om verbindingen zoals deze niet zonder meer en zonder overleg in particuliere eigendommen te leggen. Verder wordt door reclamant ingegaan op de vergoedingensystematiek van artikel 5:101 van het Burgerlijk Wetboek en aangegeven dat er redelijke alternatieven zijn die ertoe leiden dat de verbinding komt te liggen in gronden die in eigendom toebehoort aan publiekrechtelijke instanties. Vervolgens geeft reclamant aan graag andere parameters te hanteren om tot een afweging te komen. Reclamant is vooral van mening dat een langere lengte niet boven een aantasting van de rechten van particulieren gaat. Ook zou de vergoeding die betaald moet worden aan eigenaren c.q. grondgebruikers moeten worden meegenomen in de tracé-afweging. Ten slotte is reclamant van mening dat er alternatieve verbindingen beschikbaar zijn en dat die minstens even goed scoren. Immers de nadelen van de alternatieven zijn subjectief genomen. Volgens reclamant is een alternatief immers ook dat een ander type verbinding wordt gekozen, bijvoorbeeld een 220kV-verbinding.	bestemmingsplan. Het is dan ook niet mogelijk om reclamant een afschrift van de indiening van deze studie toe te zenden. Wel is een verkenning opgesteld, waarin nog eens uiteengezet wordt op welke wijze het gekozen alternatief destijds tot stand is gekomen en welke overige tracéalternatieven zijn overwogen. Deze verkenning is als bijlage 1 bij de toelichting van het onderhavige bestemmingsplan gevoegd. De gemeente volgt de stelling van reclamant over de wet NYMBY niet. Er bestaat geen wet NIMBY meer. Wel merkt de gemeente op dat het streven van TenneT erop is gericht om, zoals beschreven bij de reacties onder A10, A 13 en A15, zo min mogelijk overlast te genereren voor alle betrokkenen. De vergoedingensystematiek waar reclamant over spreekt, vindt zijn oorsprong in de Belemmeringenwet Privaatrecht. De vergoedingensystematiek uit deze wet maakt geen onderdeel uit van de afweging die de gemeenteraad in deze procedure en dus in het kader van een goede ruimtelijke ordening maakt. In 2008 zijn vier verschillende tracéalternatieven afgewogen op basis van criteria die hinder en beperkingen als gevolg van (de aanleg van) de verbinding voor een ieder zoveel als mogelijk voorkomen. Het betroffen de criteria: lengte van het tracé (beperking energieverlies en lagere maatschappelijke kosten), het grondeigendom, de ruimte voor een tweede verbinding, het volgen van bestaande lijnvormige infrastructuur en het draagvlak van de provincie Noord-Holland en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). Daarna zijn de tracéalternatieven in 2014 in het kader van de bestemmingsplanprocedure getoetst aan verschillende milieuthema's, zoals archeologie, bodem, natuur et cetera. De voor- en nadelen zijn in de afweging betrokken en hebben geleid tot het (voorkeurs)tracé dat door TenneT als acceptabel wordt beschouwd en dat in het onderhavig bestemmingsplan juridisch-planologisch is vastgelegd. De gekozen afwegingscriteria komen de gemeente eveneens als acceptabel en redelijk voor. Bovendien is het de gemeente niet gebleken dat de gewichten die aan de afwegingscriteria zijn toegekend onredelijk zijn. Dat reclamant wellicht andere gewichten aan bepaalde afwegingscriteria zou hebben toegekend, maakt dat niet anders. Het is de gemeente overigens niet duidelijk op welke andere alternatieven, gelegen in publieke eigendommen, reclamant doelt. Dit is in de zienswijze door reclamant niet nader onderbouwd. Uit de onderbouwing van de nut en noodzaak is gebleken dat aanleg van een 150kV-verbinding noodzakelijk is. De Aanleg van een nieuwe 220kV-verbinding behoort niet tot de mogelijkheden.
--	---	---

A17	Reclamant is van mening dat tabel 4.2 niet objectief is opgesteld, zeker gelet op het gestelde dat waterkeringen van HHNK als openbare gronden als ‘no go area’ worden aangemerkt.	De gemeente is van mening dat alles overwegende en in alle redelijkheid is gekozen voor het tracé dat het onderhavig bestemmingsplan juridisch-planologisch vastlegt. Zie ook de reactie onder A16.
A18	TenneT geeft aan dat van 2008 tot 2010 overleg heeft plaatsgevonden met grondeigenaren en overheden en informatie is gedeeld en dat in 2012 is gewerkt aan een optimalisatie van het tracé. Anno 2014/2015 wordt alsnog de planologische procedure gevoerd welke volgens reclamant noodzakelijk is om tot uitvoering over te gaan.	In 2008 en de daarop volgende jaren heeft inderdaad overleg plaatsgevonden met diverse eigenaren en de respectievelijke overheden. Op dat moment was zowel de Wabo alsook de Wro niet in werking getreden. Op het moment van de tractering en de overleggen was het niet gebruikelijk om de aanleg, het gebruik en de bescherming van verbindingen, zoals deze, in bestemmingsplannen te regelen. Enkele jaren later, na de inwerkingtreding van de hierboven genoemde wetten, maar ook door wijzigingen in ruimtelijke besluiten, is door de gemeente geconstateerd dat voor de aanleg, het gebruik en de bescherming van verbindingen zoals deze, alsnog een omgevingsvergunning c.q. een herziening van het geldende bestemmingsplan benodigd is. Daarnaast voert TenneT sindsdien het voorkeursbeleid om nieuwe verbindingen juridisch-planologisch zodanig te beschermen dat deze <i>kenbaar</i> zijn voor een ieder door de vastlegging ervan in een ruimtelijk besluit. Vanwege het maatschappelijke belang en de kenbaarheid is gekozen voor een herziening van het geldende bestemmingsplan.
A19	Betreurd wordt dat geen paragraaf is opgenomen waarin staat aangegeven welke invloed en beperkingen er gelden ten aanzien van particuliere eigendommen en gebruiksrechten en dan met name wat betreft die voor agrarische activiteiten. Hier had dan volgens reclamant een uitgebreide toelichting kunnen (behoren te) worden gegeven over de consequenties voor zowel de reeds aanwezige bovengrondse alsook de nieuwe ondergrondse verbinding. Reclamant doelt daarbij met name op overige wetgeving.	Ingevolge artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening dient bij het vaststellen van een bestemmingsplan een afweging plaats te vinden van alle ruimtelijk relevante belangen. De door reclamant aangehaalde consequenties voortvloeiend uit diverse nader genoemde wetten, bijvoorbeeld de Wion en de Luchtvaartwet, maken geen onderdeel uit van de afweging die de gemeenteraad in deze procedure en dus in het kader van een goede ruimtelijke ordening maakt.
A20	Het feit dat er nu een dubbelbestemming bovenop een reeds aanwezige	Voor zover grondeigenaren en gebruiker schade leiden door het onderhavige bestemmingsplan kan een

	bestemming komt te rusten, zou moeten leiden tot een passende tegenprestatie. Dat is echter niet het geval. Daarnaast voert reclamant aan dat middels wijziging van bijvoorbeeld het Barro de breedte van de huidige strook simpelweg vergroot kan worden naar 20 meter.	beroep worden gedaan op planschade, zie hiervoor artikel 6.1 van de Wet ruimtelijke ordening. Ter aanvulling hierop is in de Belemmeringenwet Privaatrecht een regime opgenomen voor schade anders dan de planschade zoals bedoeld in de Wro. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening, waar reclamant naar verwijst, is bedoeld voor verbindingen met een spanningsniveau van 220kV en hoger en dus niet voor 150kV-verbindingen, zoals deze.
A21	Reclamant stelt dat voor de aanleg alsook voor onderhoud en vervanging 25 meter bedraagt, waarbij onder andere wordt gewezen op het advies van staatssecretaris Van Geel van 2005. Door reclamant wordt gesteld dat de huidige vergoedingssystematiek niet reëel is en mogelijk als niet-toelaatbare staatssteun wordt aangemerkt door de Europese Commissie.	Voor de periode van de aanleg van de verbinding is het inderdaad mogelijk dat een bredere werkstrook noodzakelijk is. Het is vanuit de Wro echter niet noodzakelijk dat deze strook ook in het bestemmingsplan wordt opgenomen. Het betreft immers een tijdelijke situatie en de werken zijn volgens het Besluit ruimtelijke ordening vergunningsvrij uit te voeren. Het is overigens in een aantal gevallen wel noodzakelijk aanvullende vergunningen, zoals een watervergunning van het HHNK, te verkrijgen. Het door reclamant aangehaalde advies is alleen van toepassing op bovengrondse hoogspanningslijnen. Het onderhavige bestemmingsplan legt een ondergrondse hoogspanningsverbinding juridisch-planologisch vast. De vergoedingssystematiek waar reclamant over spreekt, vindt zijn oorsprong in de Belemmeringenwet Privaatrecht. Zoals eerder in deze reactienota door de gemeente is uitgelegd, maakt de vergoedingssystematiek in deze wet geen onderdeel uit van de afweging die de gemeenteraad in deze procedure en dus in het kader van een goede ruimtelijke ordening maakt.

2. Gedeputeerde Staten van Noord-Holland

	SAMENVATTING ZIENSWIJZE	REACTIE GEMEENTE
	Op 15 december 2014 hebben Provinciale Staten het herstructureringsgebied Wind op Land vastgesteld. Het tracé voor de ondergrondse 150 kV leiding valt binnen twee herstructureringsgebieden Wind op Land. Bij de vaststelling op 15	Op 2 maart 2015 hebben Provinciale Staten besloten over het amendement A-22 dat bij de vaststelling op 15 december 2014 is aangenomen. Dit besluit heeft ertoe geleid dat het herstructureringsgebied waarbinnen de ondergrondse hoogspanningsverbinding is voorzien, is komen te vervallen.

	december 2014 is tevens een amendement aangenomen met betrekking tot de afstandsnormen van windturbines ten opzichte van geluidgevoelige bestemmingen. Momenteel zijn wij in gesprek met Provinciale State over de uitwerking van dit amendement. Uit de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan en de planregels blijkt niet dat de uitvoering van het herstructureringsbeleid Wind op Land is geborgd. Ter behoud van onze rechten brengen wij zienswijzen naar voren omtrent het ontwerpbestemmingsplan ‘Landelijk Gebied 150 kV leiding’ omdat in dit stadium niet duidelijk is of en welke wijze de ondergrondse 150kV verbinding en het herstructureringsgebied naast elkaar kan bestaan.	Tegen deze achtergrond hebben Gedeputeerde Staten van Noord-Holland de zienswijze inmiddels ingetrokken.
--	--	---

	CONCLUSIE	
	De zienswijze-onderdelen A3 en A6 geven de gemeente aanleiding het ontwerpbestemmingsplan op een tweetal punten aan te vullen c.q. te wijzigen: 1. Paragraaf 4.1 van de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan (Nut en noodzaak) wordt aangevuld met de tekst zoals opgenomen onder reactie A3. 2. Voor zover de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan in paragraaf 2.2.2 de suggestie wekt dat de veiligheidsvoorschriften wel ruimtelijk relevant zijn, wordt dit aangepast. De overige zienswijze-onderdelen leiden niet tot een wijziging van het ontwerpbestemmingsplan.	